

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617010143
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617010143.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Marcely Malatkej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. apríla 2018, o odvolaní obžalovaného S. J. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/34/2017 zo dňa 25.10.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného S. J. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný S. J., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom T., W. XXXX/X, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a), c) (§ 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tento zločin mu bol podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2 (§ 36 písm. l/, § 37 písm. m/), § 41 ods. 2, § 41 ods. 3 a § 42 ods. 1 Tr. zákona uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 9 (deväť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa ust. § 41 ods. 3 Tr. zákona súd zrušil:

výrok o vine, výrok o treste rozsudku (správne malo byť trestného rozkazu) Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/67/2015 zo dňa 21.7.2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným v bode 2/ zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a podľa § 213 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j), l), Tr. zákona mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov, výrok o vine, výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/18/2016 zo dňa 31. 10. 2016, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným v bodoch 1/ - 5/ zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/, c/ Tr. zákona a podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m, § 41 ods. 2, § 41 ods. 3 a § 42 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol podmienene odložený so súčasným uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného s určením skúšobnej doby vo výmere 4 roky za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v skúšobnej dobe a povinnosti strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste pobytu obžalovaného podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil:

výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/118/2015 zo dňa 25. 6. 2015, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 213 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia

slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého bol podmienične odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov,
výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/93/2015 zo dňa 20. 11. 2015, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 213 ods. 2, 42 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého bol podmienične odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky,
výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/71/2017 zo dňa 23. 8. 2017, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným K. C., nar. X. X. XXXX v N., trvale bytom A. R. C. č. XX, okres N., škodu vo výške 500,- Eur, spoločnosti RR Car s. r. o., so sídlom Priemyselná 203/4, Podtureň - Roveň, IČO: 44 337 477 škodu vo výške 2.300,- Eur, F. I., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom I. J. XXX, okres Q. K., škodu vo výške 3.000,- Eur a spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 181/12, IČO: 35 923 130 škodu vo výške 5.149,50 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal, prostredníctvom svojho obhajcu, odvolanie obžalovaný, a to proti výroku o treste. Uložený trest odňatia slobody považoval za neprimerane prísny a za nesprávne považoval tiež to, že bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V predmetnom podaní bolo uvedené, že podrobnejšie odôvodnenie odvolania obžalovaný súdu predloží po doručení rozsudku.

Podané odvolanie následne odôvodnil obžalovaný sám, a to samostatným písomným podaním zo dňa 08.11.2017, kde uviedol, že okresný súd nesprávne vyhodnotil ustanovenie o súhrnnom treste podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., keďže obnovil zrušený rozsudok a aplikoval porušenie zákona v jeho neprospech. Domnieval sa, že okrem iného, sa súd nevysporiadal s uloženým trestom pod sp.zn. 1T/198/2015, ktorý mu uložil Okresný súd Humenné. Uviedol, že keď tento trest riadne vykonal, mal byť v zmysle § 44 ods. 1 Tr. zák. zrušený a započítaný do rozsudku 2T/34/2017.

Podaním zo dňa 03.02.2018, bolo súdu doručené podrobnejšie odôvodnenie odvolania obžalovaného, prostredníctvom jeho obhajcu. V predmetnom podaní bolo opakovane zdôraznené, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený je neprimerane prísny. Obžalovaný bol odsúdený za pomerne rozsiahlu zbiehajúcu sa a pokračujúcu trestnú činnosť, pričom prejednávaný skutok, v pomere ku skutkom, za ktoré už bol obžalovanému v minulosti uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, nepredstavuje tak závažnú trestnú činnosť, že by to odôvodňovalo uloženie prísnejšieho ako pôvodného trestu. Aj trest vo výmere 3 roky a 6 mesiacov je podľa názoru obžalovaného dostatočný na ochranu spoločnosti, ale najmä na nápravu obžalovaného. Poukázal na to, že posledný trest odňatia slobody pred spáchaním celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti vykonal 28.10.2003. Najstarší zo skutkov, za ktoré bol uznaný vinný, bol spáchaný 16.6.2014. To je viac ako desať rokov od posledného výkonu trestu odňatia slobody a z tohto dôvodu sa domnieval, že mal byť zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, čo možno odôvodniť § 48 ods. 4 Tr. zák. Z uvedených dôvodov obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zmenil a podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu upustil.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný trval na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že

by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš dňa 13.04.2017 pod sp.zn. 1Pv 428/16/5505-14 podala na obžalovaného S. J. obžalobu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.10.2017 na č.l. 158 učinil obžalovaný S. J. vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., t.j. že je vinný. Následne na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal obžalovaný áno. Napokon po návrhu prokurátora a obhajcu súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal, nevykoná. Napokon súd I. stupňa vyhlásil vyššie uvedený napadnutý rozsudok, kde obžalovaného z dôvodu prijatého vyhlásenia, ho uznal vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a), c) Tr. zák., pretože prejednávany skutok je ďalší čiastkový útok tvoriaci súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iné čiastkové útoky bol obžalovaný právoplatne odsúdený (skutky 1/ - 5/ rozsudku sp.zn. 2T/18/2016 zo dňa 31.1.2016 a skutok 2/ trestného rozkazu sp.zn. 8T/67/2015 zo dňa 21.7.2015).

Ako už bolo uvedené v súlade s revíznym princípom preskúmal krajský súd v rozsahu determinovanom ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o treste napadnutého rozsudku, keď pokiaľ ide o výrok o vine, nie sú pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v napadnutom rozsudku okresného súdu. S ohľadom na to, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom vyhlásenie o priznaní viny, podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. odvolací súd preskúmal i zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného S. J. a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Priznanie viny bolo prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Ani krajský súd nemá dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe okresného prokurátora vyššie citovanej a preto priznanie viny obžalovaným považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe.

V tejto súvislosti možno len nepochybne konštatovať, že ako vyplýva z výsledkov dokazovania z prípravného konania, obžalovaný S. J. sa súdeného skutku dopustil tak, ako bolo ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a stavu a veci zákonu zodpovedá i právna kvalifikácia konania obžalovaného ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák.

Dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný bol aj ďalší postup súdu, keď vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu poprednom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný S. J. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný založil odvolanie voči výroku o treste napadnutého rozsudku v podstate na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného S. J. odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne

právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu.

Odvolačný súd nevzhladol žiadne pochybenia súdu prvého stupňa vo výroku o treste v napadnutom rozsudku. Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Správne postupoval okresný súd, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný S. J. k spáchanej trestnej činnosti doznal a úprimne ju oľutoval. Na strane druhej bola správne okresným súdom zistená i jedna priťažujúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že pred spáchaním prejednávaného skutku bol právoplatne odsúdený za inú trestnú činnosť, t.j. pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba nemení. V registri priestupkov má obžalovaný evidované priestupky v súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky v počte viac ako 40. V aktuálnom registri trestov má obžalovaný celkovo 15 záznamov v prevažnej miere za majetkovú trestnú činnosť, pričom v 2 prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený.

Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/71/2017 zo dňa 23.8.2017 za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (Okresný súd Bánovce n. Bebravou dňa 19.12.2017, sp.zn. 3T/73/2017, právoplatný dňa 16.1.2018, vydal trestný rozkaz, v rámci ktorého bolo upustené od uloženého súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/71/17 zo dňa 23.8.2017).

Keďže obžalovanému S. J. bol ukladaný spoločný a súhrnný trest odňatia slobody a to podľa ust. § 41 ods. 3 Tr. zák. (za všetky čiastkové útoky), v dôsledku čoho bol zrušený výrok o vine (v bode 2/ trestného rozkazu okresného súdu), celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/67/2015 zo dňa 21.07.2015 a výrok o vine (v bodoch 1/ - 5/ rozsudku okresného súdu), celý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/18/2016 zo dňa 31.10.2016, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedených výrokoch o vine svoj podklad. Okresný súd správne poukázal na to, že obžalovaný spáchal prejednávaný skutok 6.9.2014, teda skôr, ako mu bol 24.7.2015 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 2T/118/2015-98 z 25.6.2015, právoplatný 4.8.2015, čím naplnil zákonnú podmienku určenú v § 42 ods. 1 Tr. zák. na uloženie súhrnného trestu za celú zbiehajúcu trestnú činnosť obžalovaného, ktorej sa do doručenia trestného rozkazu dopustil. Z tohto dôvodu mu správne okresný súd uložil súhrnný trest odňatia slobody a súčasne zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/118/2015 z 20.11.2015, trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/93/2015 z 20.11.2015 a rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/71/2017 z 23.8.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Predmetný spoločný a súhrnný trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený podľa trestnej sadzby najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov, ktorým bol v danej veci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zák. a v súlade s ust. § 41 ods. 2 Tr. por. podľa tzv. asperačnej zásady.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovanému zohľadnil vyššie uvedené skutočnosti a uložil mu spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 9 mesiacov, čo je na spodnej hranici vyššie uvedenej takto upravenej trestnej sadzby (v tomto smere okresný súd vzal do úvahy postoj obžalovaného k prejednávanému skutku).

Čo sa týka návrhu odvolateľa na postup podľa § 44 Tr. zák., t.j. na upustenie od uloženia súhrnného trestu, s týmto nie je možné sa stotožniť. Daný postup je možný len za situácie, že skorším zbiehajúcim odsúdením bol uložený trest odňatia slobody, s výškou ktorého je možné sa uspokojiť aj v tomto konaní. To znamená, že v prípade uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42, súd môže upustiť od uloženia súhrnného trestu najmä vtedy, ak predchádzajúci trest považuje za celkom primeraný vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti alebo ak má za to, že súhrnný trest by mohol byť miernejší než skôr uložený trest, ako aj v prípade, ak bol skorším rozsudkom trest určitého druhu uložený na samej hornej hranici trestnej sadzby a v čase rozhodovania ešte nebol ani sčasti vykonaný. Keďže

predchádzajúcim trestom bol obžalovaný odsúdený na 3 roky a 6 mesiacov (rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/71/2017 zo dňa 23.8.2017), spoločný a súhrnný trest uložený vo výmere 3 roky a 9 mesiacov, je uložený plne v súlade so zákonom. V rámci súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 2T/118/2015 z 25.6.2015, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 213 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov; trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/93/2015 z 20.11.2015, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 213 ods. 2, § 42 ods.1, § 38 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 3 roky a rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/71/2017 z 23.8.2017, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 ods. 3, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce.

Možno teda konštatovať, že uložený spoločný a súhrnný trest nie je v žiadnom prípade neprimeraný, ako to uvádzal odvolateľ, ale vzhľadom na trestnú minulosť a vysoký počet predchádzajúcich odsúdení, sa dá považovať skôr za mierny.

Jednou z odvolacích námietok obžalovaného bolo nevysporiadanie sa s uloženým trestom pod sp.zn. 1T/198/2015, ktorý mu uložil Okresný súd Humenné, pričom mal za to, že pokiaľ trest uložený predmetným rozsudkom riadne vykonal, mal byť v zmysle § 44 ods. 1 Tr. zák. zrušený a započítaný do rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/34/2017. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp.zn. 1T/198/2015 bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmiennečne na 10 mesiacov (trest uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/86/2016 z 11.11.2016 bol zrušený). Skutky, za ktoré bol obžalovaný S. J. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp.zn. 1T/198/2015 (skutky spáchané v mesiaci september 2015) a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/86/2016 (skutok spáchaný dňa 12.10.2015) spáchal až po tom, ako bol vyhlásený trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/67/2015 z 21.7.2015, doručený obžalovanému dňa 28.7.2015, tak že došlo k prerušeniu súbehu trestných činov, ktorý je nutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, a teda nebolo možné trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp.zn. 1T/198/2015 zohľadniť pri ukladaní súhrnného trestu napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného, že posledný trest odňatia slobody pred spáchaním celej zbierajúcej sa trestnej činnosti vykonal 28.10.2003 a najstarší zo skutkov, za ktoré bol uznaný vinným, bol spáchaný 16.6.2014, čo je viac ako 10 rokov od posledného výkonu trestu odňatia slobody a z tohto dôvodu mal byť zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, odvolací súd uvádza nasledovné:

Je síce pravdou, že posledný trest odňatia slobody vykonal dňa 28.10.2003, avšak najstarší zo skutkov, za ktoré bol uznaný vinným spáchal dňa 12.8.2012 (trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/93/2015 z 20.11.2015, doručený obžalovanému dňa 24.11.2016), t.j. lehota desiatich rokov odo dňa výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený za úmyselný trestný čin (§ 213 ods. 1, 2a Tr. zák.) do dňa spáchania trestného činu bola zachovaná.

Keďže obžalovaný S. J. už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, správne postupoval súd I. stupňa, keď v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že na osobu obžalovaného nie je možné pôsobiť navrhovanými alternatívami uvedenými v podanom odvolaní. V tomto smere súd poukazuje na mimoriadne závažnú skutočnosť, a to, že ani predchádzajúce uloženie trestov odňatia slobody neodradili obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odkazujúc v ostatnom na správne a vyčerpávajúce dôvody rozsudku okresného súdu vo vzťahu k výroku o treste, vyhodnotil krajský súd odvolacie námietky obžalovaného S. J. a jeho obhajcu za nedôvodné a z tohto dôvodu za neakceptovateľné.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu výroku o treste a spôsobe jeho výkonu napadnutého rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného S. J. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.